

متن پرسش

سلام علیکم: استاد عزیز، با مطالعه کتاب «جایگاه اشراقی انقلاب اسلامی در فضای مدرنیسم» یک روحیه و بینش عجیبی برای خودم ایجاد شده و حس کردم خود شما هم با نگارش این کتاب این احساس و بینش را دنبال می‌کنید و بدنبال گشایش مقابل مخاطبان هستید و امیدوارم توانسته باشم با آن افق متعالی انس بگیرم و این مباحث راهبر و متذکر من باشد. پس از مطالعه این کتاب، با دید جدیدتری ارتباط قوی بین مطالب تان و بیانیه گام دوم انقلاب دیدم و پس از دقت در تعبیر آن بیانیه، روحیه ام قوی تر شد. حس می‌کنم ما با وجود تمام مشکلات فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی ویژه در حوزه تولید و اشتغال و غربزدگی و بحران تمدنی که رو به روی ما ظاهر شده است، اما در دل همین سختی‌ها ما در نعمت هستیم و این نعمت‌ها برای ما بشارتی است که: «ان تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرِكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا». این را در کربلا هم می‌شود دید آنگاه که سیدالشهدا برای اصحابشان تبیین می‌فرمایند که شما در دل همین غربت و سختی، در اوج نعمت خدایید و خداوند بر شما منت نهاده و عزت را نصیبتان کرده است. به همین صورت در خیلی از برهه‌های دیگر مثل جنگ احزاب هم دیدم آنجا که فرمود چشمها خیره شده بود و جانها به گلو رسیده بود اما رسول الله سخن از فتح بزرگ و گسترش قلمرو اسلام و پیروزی نهایی بر جبهه کفر و نفاق می‌زدند. حسی به من می‌گوید ما اکنون در این برهه از انقلاب با رهبری حضرت آقا، شرایطی مثل یک آتشفشان را داریم. آتشفشانی که مواد مذاب و دودها و مواد پر سر و صدا را بیرون می‌ریزد و آنها سرد می‌شوند لیکن آتش فشان قطورتر و بلند تر می‌شود و به مراتب به رشد بهتری می‌رسد. این مشکلات و مسئولین عافیت طلب و آغشته به چرب و شیرین ریاست، هم به نظرم همانند مواد مذاب پر سر و صدا هستند که دوران گذار ما از آنها شروع شده و بحمدالله بحای اینان، رویش‌های صالح و مومن و جهادگری می‌رویند که رشد انقلاب را تسریع و بهبود می‌بخشند. آری! به مراتب رویش‌ها بیشتر از ریزش‌هاست و این اتفاقات در دوره اخیر مجلس و دولت و قضای اقتصادی و مسائلی نظیر برجام، اثبات کرد در بستر مشی انقلابی و رویش‌ها است که می‌توان جلو رفت. این آرامش و امیدواری رهبر انقلاب ابتدا برای من بشدت سوال برانگیز و تعجب آور بود که چرا رهبری با وجود این حجم از مشکلات چنین آرام و باطمینان است و حتی می‌گفتم رهبری برای اینکه دل خوشی بین جریان انقلابی باشد، مجبورست امید دهد حتی امید واهی. اما اکنون می‌بینم مبنای امیدشان چقدر منطقی و دال بر ظهور عهدی نوین و عصری جدید و تاریخی فراتر از تنگناهای مدرنیته، غربگرایی، اسلام تحجر و اسلام سکولار است و ایشان گویی مطمئن‌اند با صبر تمدنی و اعتقاد به نصرت حضرت الله و کار جهادی_انقلابی، آینده از آن توحید

است. به عقیده ام بیانیه گام دوم ایشان نوعی تحدیث نعمت در این شرایط سخت حرکت به سمت تمدن اسلامی است کما اینکه خداوند به رسولش فرمود: «و اما بنعمه ربک فحدث» و خوشحالیم که این چنین نعمتی را در اختیار داریم و ان شاء الله با بصیرت نافذ و عمار وار، آن را به انقلاب جهانی حجت بن الحسن (ارواحنا فداه) متصل کنیم. هان مشو نومید چون واقف نه‌ای از سر غیب / باشد اندر پرده بازیهای پنهان غم مخور // ای دل ار سیل فنا بنیاد هستی بر کند / چون تو را نوح است کشتییان ز طوفان غم مخور. عذر می‌خواهم مطالبم طولانی شد و امیدوارم مطالبتون افق خوبی رو مقابل من باز کرده باشه. موفق باشید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: دقیقاً همین‌طور است. زیرا قرآن به ما می‌فرماید: «والله ولی المتقین» پس مگر می‌شود خداوند انسان‌های با تقوایی که در پشت این انقلاب ایستاده‌اند را، تنها بگذارد. انقلاب اسلامی سفره‌ی گسترده‌ای است به وسعت بهشت، تا هرکس خواست از نعمت‌های بهشتی بهره‌مند شود؛ بهره‌ی ابدی خود را از آن برگیرد و بیانیه‌ی گام دوم، تذکر به همین عطای چهل‌ساله‌ای است که سال‌های بسیار ارزشمندی در پیش روی ما گشوده است. عمده آن است که ما مأوای خود را در زیر سایه‌ی انقلاب اسلامی انتخاب کنیم. موفق باشید